

Daer liefde' en vrede bloeyt

Geen twist nog tweendragt groeyt

Volkstoneel in Nukerke in de 18de eeuw
WERKEN VAN PETRUS JOANNES SIGNOR

In de periode 1750-1800 verwierf een zekere Petrus Josephus Signor, woonachtig te Nukerke, een zekere vermaardheid als leider van een plaatselijke toneelgezelschap. De familie Signor was een geslacht van toneelliefhebbers en "directeurs" uit de 18de en 19de eeuw. "De Signors leenden hun speelboeken" regelmatig aan andere regisseurs uit en verplaatsten zich als toneelliefhebbers door gans de streek. Zo hebben ze in Zuid-Vlaanderen niet alleen de toneeltraditie in de zo arme 18de eeuw levendig gehouden maar ze hebben ook bijgedragen tot het in stand houden van de Nederlandse taal en cultuur in een tijd, waarin de verfransing gevaarlijke vormen begon aan te nemen. (Annalen Ronse)

De "auberge In den Hulst" in Nukerke, waarvan verderop sprake, was de middelste van drie woningen gelegen in de bocht van de Chaussée de Renaix naast het Neerhof.

Meer hierover in de rubriek "Rhetorique minnaers te Nukerke."

[SIGNOR\rHETORIQUE MINNAERS IN NUKERKE1.docx](#)

ER WERD AL EENS TONEEL GESPEELD

Rond 1900 moeten enkele heren (notabelen) tussen pot en pint tot het idee gekomen zijn een toneelgroep op te richten. Een van de voortrekkers was ene Theophiel De Bisschop, in de volksmond "den lange Bisschop", want hij was ongeveer 2 meter lang. Theophiel was een heel bedrijvige man. Lodewijk De Bisschop en Melanie Vanden Abeele waren de ouders van Theophiel.

Zo was hij handelaar, herbergier, steenbakker en vooral dorpsfilosoof die geen blad voor de mond nam en liederen en gedichten uit zijn mouw schudde, kortom zaken die zelfs de pastoor Dutordoir irriteerde.

Op bijgaande foto zit hij op een centrale plaats. Duidelijk was hij de leider van de groep die zich "De veldbloem" noemde. Deze groep leefde waarschijnlijk in onmin met de pastoor daar de leden meestal een liberale stempel droegen.

Rond de jaren 1900 was er nog geen parochiezaal daar het gebouwtje nog bezet was door 2 kleuterklassen van het klooster. Maar geen nood. In de taverne "La maison communale de Nukerke" was er een zaaltje waar er kon vergaderd en toneel gespeeld worden. Dat zaaltje was eigenlijk een vroegere schuur en de toegang gebeurde via een houten poort kant Boelaertstraat (zie tekening "Vroeger dorpszicht"). Zie spelers op bijgaande foto. Deze groep bracht op kermiszondag 18 september 1904 een toneelstuk en gezang.

Enkele leden:

Theophiel Gilleman was toen hoofdonderwijzer van de gemeenteschool langs de Capellestraat.

Frederick Verdonckt was champetter in Nukerke.

Frans De Bo woonde op de hoek Dorpsplein/Lindeke

Emiel Dekeyzer was de herbergier van de taverne "La maison communale de Nukerke".

Octaaf Dekeyzer was de broer van Ivo Dekeyzer.

Omer Vandendaele was herbergier van "In den Engel".

Octaaf Hoffmann was koster in de kerk te Nukerke.

De Vos Frederick was de echtgenoot van Gelita de vroedvrouw die veel Nukerkse kinderen op de wereld heeft gezet. Ze woonden in het begin van het Meetjesstraatje. Later was er de beenhouwerij van Vanderlinden André en Orpha Aelvoet.

OCTAAF DE KEYZER

OMER
VANDENDAELE

FRANS DE BO

THEOPHIEL DE BISSCHOP

THEOPHIEL GILLEMAN

EMIEL DEKEYZER

FREDERICK VERDONCKT

Toneelgroep ten tijde van onderpastoor Spitaels.

De toneelgroep “De veldbloem” bestond ook uit een vrouwengenootschap zoals blijkt uit bijgaande foto uit 1940. Immers, in de jaren stillekes was het niet evident dat een toneelgezelschap een gemengde groep was.

Zie verder om latere toneeluitvoeringen te bekijken.

Go allen 1935 : [VOETBAL\GO ALLEN IN 1935.pps](#)

Voetbalrevue 1936 : [VOETBAL\VOETBALREVUE 1936.pps](#)

Voetbalrevue 1956 : [VOETBAL\VOETBALREVUE 1956.docx](#)

Plezante magen en geitenmelk : [VOETBAL\PLEZANTE MAGEN EN GEITENMELK .docx](#)

Paradijsvogels [VOETBAL\Paradijsvogels.docx](#)

